

CEIP DA BARQUEIRA

Este libro está integramente realizado polos nenos e nenas do CEIP da Barqueira durante o curso 2021/2022. Agradecemos profundamente a súa implicación, e a das familias, na elaboración do mesmo.

Autores e autoras: Aroa, Santiago, Alba, María, Sara, Aarón, Antía, Álex, Carolina, Sofía, Yaroslava, Candela, Malak, Carmen, Celia, Lucas, Rodrigo, Elsa, Ana, Alicia, Jorge, Moisés, Óliver, Marcelo, Nahia, Martín, Adriano, Hugo, Antía, Jorge, Nikita, Flora, Otmane, Samuel, Inés, Laura, Mayza, Saray, Noa, Nicolás, Rosalía, Uxía, Andrés, Carla, Noelia, Miguel, Enma y Miguel.

UN CENTO DE PALABRAS...PROPIAS DE CERDIDO

A

Aburar: queimar ou chamuscar algo.

Abatir: tirar.

Abeluría: flor silvestre.

Acedo: ácido.

Adibal: corda.

Adoecer: Ter dor

Afloxar: facer que algo esté menos apretado.

Agarimo: afecto, cariño.

Agochar: Agacharse.

Abeluria

Aira: terreo que hai na parte de atrás dunha casa.

Alboio: construción pegada á casa ou próxima a ela.

Año

Aloumiño: caricia.

Amagar: inundar.

Amarralla: cordón para atar.

Amodiño: falar dunha forma pausada e relaxada.

Amontoar: facer surcos polo medio das plantas des patacas xa nacidas, cun sacho ou arado, e arrincar da terra a planta.

Amorodo: fresa.

Anainar: acunar.

Angarellas: aparello que se pon enriba das bestas para transportar cargas.

Año: cordeiro.

Atizar: facer mais vivo o lume movendo as brasas.

Augardente: caña, alcohol etílico.

Alboio

Apaxear: Aloumiñar.

Apedoiro: Corda para suxetar

Apedoño: palo de carballo que se amarra ao xugo do carro.

Apodoiro: Peza de coiro ou carballo enqueirado, que se usaba para suxeitar o xugo ao carro.

Aramio: alambre.

Arrecendo: bo olor.

Arco da vella: arco de cores que se ve no horizonte cando chove e sae o sol (Arco iris).

Arrolo: caer rodando.

Arroutada: Venada, facer algo espontaneamente.

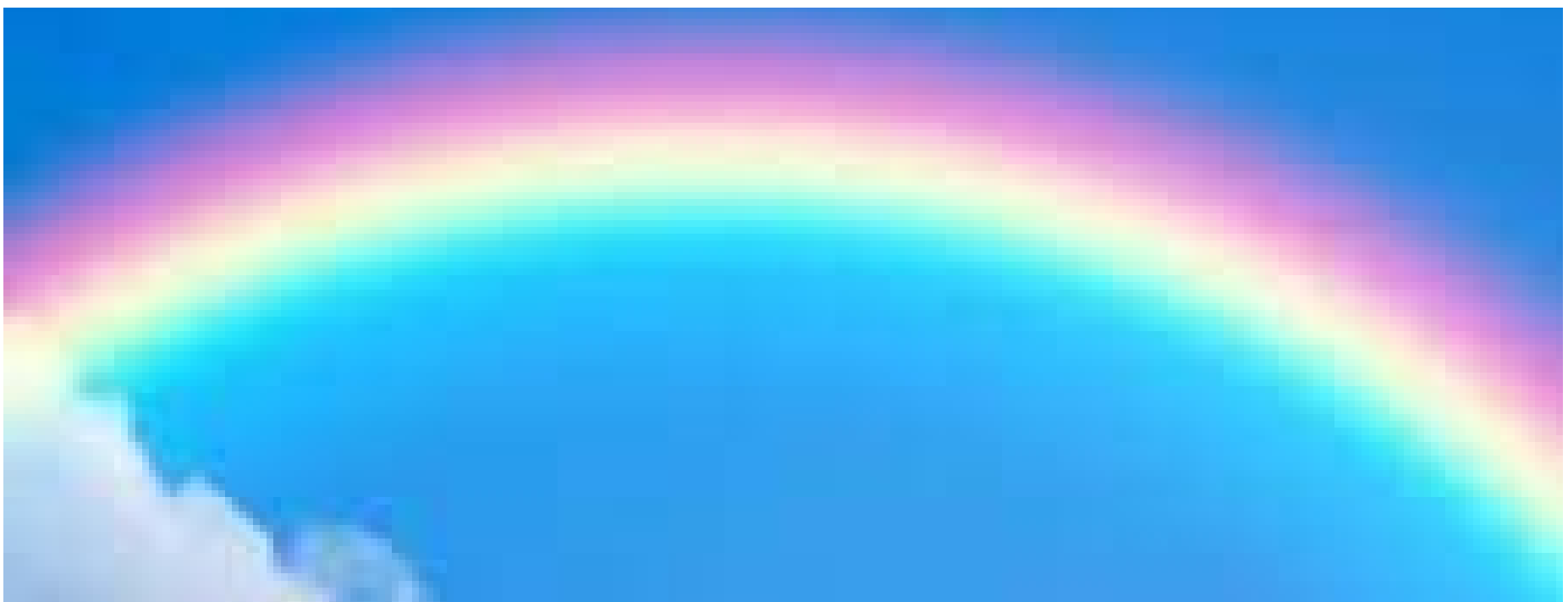
Arroutade: Facer algo con pouco sentido.

Axar: voar.

Axeitón: colocar unha cousa.

Axitar: batir algo.

Azoso: sinónimo de cómodo.

Arco da vella

B

Baío: blanco amarillento

Banota: Forma cariñosa de chamar a unha persoa tonta.

Bañon: Recipiente de cantería onde se lle bota a comer ao porco.

Baralocas: Persoa que fala moito.

Barna ou estrume: É o toxo que se usa para estrarlle na corte ao gando

Barredoiro: Escoba para barrer o forno feita de xesta ou loureiro.

Barrela: faiado.

Barrote: atillo de madeira para botar as patacas.

Basoira: escoba

Becerro: cría da vaca, xato.

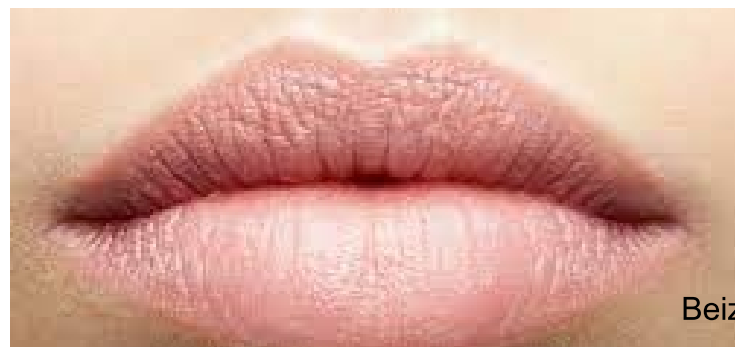

Barredoiro

Beldade: Muller bella

Beliscon: pellizcar.

Beizos: parte da cara que recobre a boca e os dentes e que teñen algúns mamíferos.

Beizos

Berce: cupa

Besta: Egua.

Bico: beso

Bitillo: bozal para o gando.

Bolboreta: insecto voador con moitas cores nas ás.

Brétema

Boneca

Boeiro: escáncer, tipo de cobra pequena e inofensiva.

Boneca: articulación entre a man e o brazo e tamén xoguete con figura de persoa.

Boqueira: entrada dunha finca cerrada de silveiras.

Borrallo: Restos de unha fogueira, cinza que fan os tarros cando se queiman para abonar a finca

Borralo: a cinza que fan os tarros cando se queiman para avonar a finca.

Braña: monte baixo de toxo.

Bretema: niebla

Buxo: árbore

Bolboreta

C

Cabaleirogas: levar un neno ou nena na espalda.

Caboamo: atar un trozo de corda dende o corno dun animal ata a pata.

Cabar, sachar ou **labrar:** traballar a terra.

Cabazo

Cabazo ou **hórreo:** lugar onde se garda o maínzo.

Cabestro ou **abibal** : corda que serve para amarrar a carga que levaban os carros no pasado.

Cabestro: corda larga que se usaba para atar a leña, a braña ou o carro

Caboarno: corda de caleza.

Cachola: cabeza.

Cadrís: ponte lumbar pola zona dos riles.

Cadullo: surco que se ara de través, por non chegar o arado a veira da leira.

Calitros: eucalipto.

Carabel: cesto.

Carabullo: palo fino e pequeno.

Carabullo

Canijote: riachuelo.

Carapola: postilla.

Carapuchiña: capucha.

Carreiro: campiño estreito

Carro: é un vehículo que se move sobre 2 ou 4 rodas.

Cativo ou **cativa:** neno ou nena.

Caxado: bastón.

Canijote

Cazo: utensilio fondo para cociñar a sopa

Chanfaina: embutido que se fai coas vísceras e o sangue do porco.

Chantón: estaca que se crava na terra.

Chapuceira: charco.

Chareta: partícula con lume que salta dun corpo en chamas.

Chimpo: pegar un brinco.

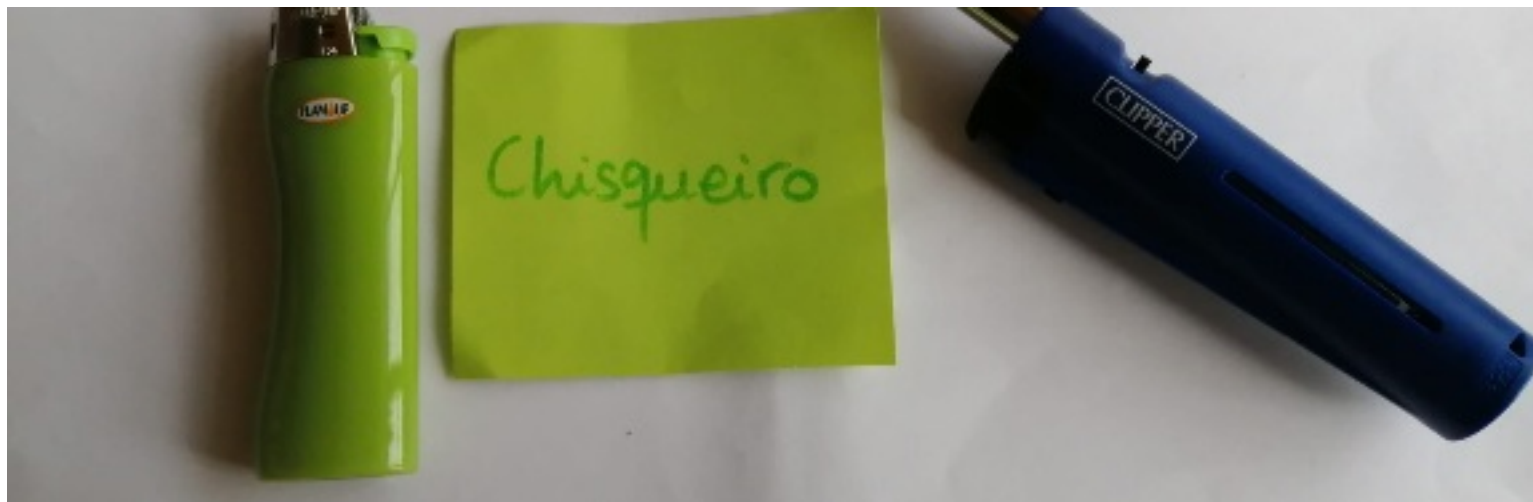
Chisqueiro: mechero

Chosco: quedarse medio cego.

Cimal/Fondal: parte alta dun terreo inclinado e viceversa.

Cimbrar: tirar.

Cochos: porcos.

Chisqueiro

Coitelo: utensilio que se usa para cortar.

Coles: plantas das berzas.

Cómaro: anaco de terreo sin cultivar que bordea unha feira.

Congostra: camiño fondo rodeado de arboleda e ribeiras altas.

Cóxegas: risa involuntaria.

Conjostroga: camiño para cantos estrecho e profundo.

Corexar: respirar moi forte, sofocado.

Corte: lugar cuberto e cerrado onde se garda o gando.

Coles

Crego: cura.

Criba:aparello que se usaba para limpar o trigo e quitar as malas herbas unha vez seco e recollido.

Cribo: peneira.

Cruceiro:unha cruz de pedra.

Cruceiro

Cuadra: corte.

Culler: utensilio que se usa para comer algo en estado líquido.

Cunca: taza.

Cunco :taza de ceramica ou barro que se usaba para beber.

Cueiro: pañal.

Cume: parte máis alta do monte.

Curuxa:ave nocturna.

Cuxo:becerro.

Curuxa

D

Delighras: Cóxegas

Delighras

E

Encetar: sinónimo de empezar.

Ensemble: comida auténtica de un país

Enjorroso: alguén que é moi repunante.

Enxebre: antigo, rústico.

Espantallo

Enxugar: secar.

Esgotar: acabar.

Esmagar: aplastar.

Esmedrellarse: rirse moito.

Esmorriñado: enfermizo, cansado, aplastado.

Espantallo: utilízase para asustar aos paxaros nas hortas.

Espelida: espabilada.

Estar atoallado: estar despistado.

Estombrecer: sacudida do corpo causada polo frío, por un susto etc.

Estrabe: corredor con estrume para entrar nas casas de antes co chan de terra.

Estrume: braña, que se botaba nas cortes antigamente.

F

Faco: cabalo.

Faiado: desván.

Faio: faiado.

Felgho: fento

Ferrada: cucharón.

Ferrado: caixón de madeira co que se medía o grau de millo ou trigo cosechado.

Ferrusca: navalla de cortar.

Fervenza: unha cascada

Fiestra: ventana, abertura na parede para deixar entrar o aire e a luz cerrada cun vidro.

Fincón: palo que serve de apoio de algo.

Fiuncho: herba aromática.

Folclore: festa.

Forquita: galleto de pao de dous gallos.

Fouciño: utensilio para cortar herbas.

Fopeiro: sinónimo de vago.

Foula: po. Por exemplo, "enchin o coche de foula ao pasar por aquel camiño".

Fouz: fouciño co mango largo.

Fozar: argallar en algo.

Frada: cucharon votar a sopa, caldo, etc.

Fregona: coletto.

Fuciño: naris.

Fueiro: palos que se colocan no extremo do carro para suxeitar a carga.

Fumeira: cheminea.

G

Galleta: ferramenta que serve para coller a braña ou a herva seca; ferramenta de tres ou máis gallos e un mango, que serve para coller palla, estrume...

Galopín: persoa que comete enganos con astucia pero sen maldade.

Ganchilla: Utensilio de labranza ten dentes curvados.

Garcela: ferramenta de madeira para o arado da terra.

Garfo: utensilio que se usa para comer.

Golpe: raposo.

Gradar: pasar a grade a un terreo arado.

Guillada: palo cunha punta nun extremo para guiar aos animais.

Golpe

J

Jadaña: utensilio para segar ha ferva (manual).

Jadaña

Jalleta

Jalleta ou **orquella:** ferramenta do agro que serve para xuntar estrume...

Jancho:É para traballar a leira.

L

Labazada: bofetada.

Laia: utensilio para facer buratos no chan.

Laiar: queixarse.

Lampa :fouciña para cortar a herba, ferramenta de labranza coa folla curva e o mango curto que serve para segar.

Lampo: fouciño para cortar a braña.

Lardo: touciño

Limacha

Lareira: cheminea tradicional de pedra utilizada para facer a comida ou quentarse.

Larpeiro ou larpeira: alguén moi goloso ou golosa.

Ledicia: alegría.

Limacha: babosa, lesma.

Lixugado: sinónimo de manchado.

Lóstrego: raio

Luar: cando o sol reflexa a lúa.

Luscofusco: despois do atardecer.

Luvás: guantes.

Lareira

M

Mai: nai.

Maica: porción de fariña que se lle deixaba ao mariñeiro como pago.

Maineño: tranquilo.

Maínzo: millo.

Manteiga: manteca.

Marmelo: membrillo.

Marco: pedra que delimita unha parcela.

Maruxaina: todo o que se significa o mar.

Mazaroco: torpe.

Mecedoira: abaloiras

Mico: Gato

Miguíño: maneira cariñosa de dirixirse a un neno ou nena.

Milijacha: babosa.

Miñarula: expresión de cariño.

Miñaxoia: maneira cariñosa de decir pobriño.

Miquíño: Forma cariñosa de decirlle a un gato.

Miudiño: pequeno.

Moimante: delincuenta.

Mollo: preparado da empanada.

Morriña: nostalxia, botar de menos unha casa, unha familia...

Moucho: ave nocturna.

Mulime: estrume.

Miquíño

Marmelo

N

Neboeiro: néboa que empapa.

Néguas: torrijas.

Nocello: parte saínte dos ósos; articulación entre a perna e o pé.

Nónima: nómina.

Neguas

O

Orballo: Cando chove pouco, choiva miúda.

Ollomol: tipo de peixe.

Orizocacho: puercoespín ou ourizo de terra.

Orizocacho

P

Pan reseso: pan dos días anteriores.

Pajillo: sombreiro de palla.

Palanjana ou palanjina: recipiente onde se botaba a auga para lavar a cara.

Papagaio: ave co peteiro curvo, denominado loro.

Paxaro coiro: Morcego.

Paz:tranquilidade

Pelexo: coiro

Penedo: rocha grande.

Peneira: instrumento formado por unha caixa de madeira.

Pequerecho: pequeno.

Picaraña: utensilio que se utiliza nos traballos de campo para cavar.

Piega: aparello que se lle poñía nos pes aos cabalos para que non escapasen.

Piltra: cama.

Pollo: piollo.

Poltro: poldro.

Porcoteixo: teixugo.

Postigo: refírese á parte de arriba dunha porta con dúas partes.

Puchericos: ter gana de unha cousa e rechazala.

R

Rabudo ou **rabuda**: persoa de mal humor.

Raiola: raio de sol.

Recuncar: repetir a comida.

Reló: Reloxo.

Reseso: seco, vello referíndose a un alimento.

Restreba: restos do cereal que queda na terra despois da sega.

Revixe: cativo moi inquieto.

Rexoubar: cotiledóneo.

Rosmar: murmurar.

Roxón: lisco.

Rubica: firma

Ruisña: cariño.

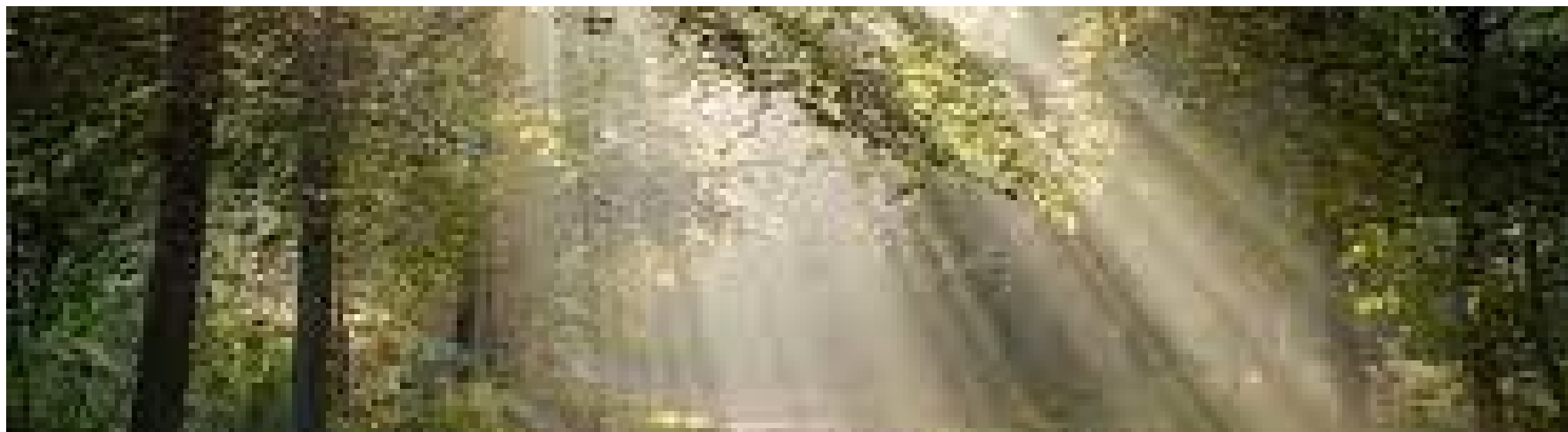
Ruliña: forma cariñosa de chamarlle a unha persoa.

Rulo: rolo de herba.

Ruxe ruxe: fame.

Restreba

Raiola

S

Sacabeira: pintega.

Sacha ou **azada:** para traballar a terra.

Saia: peza de roupa que cae dende a cintura.

Saraiba: granizo

Sebe: para cerrar unha entrada dunha finca usábanse ramas, e paus e a iso chamábase sebe.

Sella: elemento antigo que se usaba para recoller e transportar as augas do río.

Sentidiño: facer as cousas con cuidado

Serrón: columna dun cabalo.

Solpor: cando se pon o sol.

Solta: cacho de corda que se ata na pata de diante e na de atrás dun animal para que non corra.

Saraiba

Solpor

T

Tanxugueira: conxunto e terras.

Tarros ou **tarrelos:** a herba que xuntas cando cavas nunha finca. **Teixón:** porco teixo.

Tentemozo: sinónimo de fincón.

Teupa: topo, mamífero que vive baixo terra.

Tilighas: cóxegas.

Tixola: utensilio para cociñar.

Torboada: torbón, choiva con tormenta.

Torna: que no da un "chincho".

Torboada

Tosiño: persoa a espera.

Toxo: planta que hai nos montes.

Trallo: utensilio para sentarse, taburete.

Trapallada: algo que está mal feito ou que é mentira.

Trapalleiro/a: persoa bromista ou mentirosa.

Trelo: corda pequena.

Trepias: tres pés, utensilio metálico con tres patas que se pon sobre a fogueira para colocar unha pota e cociñar.

Troquelar: cambiar cousas ou planta silvestre.

V

Vagalume: insecto con luz.

Vagar: estar sen ocupación.

Vaixela: conxunto de pezas que se usan para comer e beber.

Vasoira: instrumento formado por un palo ou mango que se emprega para varrer.

Vidiña: maneira cariñosa de dirixirse a un nenos ou nenas.

Vagalume

X

Xato: becerro.

Xeada: auga cae pola noite e conxélase nos campos.

Xeito: facer as cousas ben, sentido.

Xeonllos: articulación entre fémur e tibia.

Xerro: xarra, serve para botar os líquidos.

Xesta: planta.

Xovenca: novilla (vaca).

Xujo: peza que levan as vacas no colar para poder arra co carro.

Xurro: purín.

Becerro

Xerra

Z

Zorregar: Tirar.

Zoupar: Pegar.

UN CENTO DE REFRÁNS...PROPIOS DE CERDIDO

-En abril, augas mil.

-En boca pechada non entran moscas.

-Se chove que chova.

-A quen madruga, Deus lle axuda.

-En outubro a caza con leira se cubre.

-Quen a boa árbore se arrima, boa sombra acubíllalle.

-A cabalo regalado, non lle mires o dentado.

-Fai o ben e non mires a quen.

-As flores de maio, elévanme o ánimo.

-De tal palo tal estela.

-Ás dez, na cama estés.

-Barriga valeira e non tes alegría.

-O que ten boca se equivoca.

-Quen ten un amigo ten un tesouro.

-Á vellez e a xuventud agárdalles o ataúd.

-Non desprecies os consellos dos sabios nin dos vellos.

-Se o mozo soubese e o vello puidese non habería casa que non se fixese.

-Ollo por ollo dente por dente.

-Ao feito, peito.

-En abril augas mil.

-En boca pechada non entran moscas.

-Máis vale tarde que nunca.

-Á terceira vai a vencida.

-Nunca te deitarás se saber unha cousa máis.

-Ás dez, na cama estés.

-Barriga valeira e non tes alegría.

-O que ten boca se equivoca.

-Quen ten un amigo ten un tesouro.

-Á vellez e a xuventud agárdalles o ataúd.

-Non desprecies os consellos dos sabios nin dos vellos.

-Se o mozo soubese e o vello puidese non habería casa que non se fixese.

-Ollo por ollo dente por dente.

-Ao feito, peito.

-En abril augas mil.

-En boca pechada non entran moscas.

-Máis vale tarde que nunca.

-Á terceira vai a vencida.

-Nunca te deitarás se saber unha cousa máis.

- A cabra sempre tira ao monte.*
- Amiguiños si, pero a vaquiña polo que vale.*
- Quen ten cu, ten medo.*
- Ser máis listo ca un allo.*
- Non hai pouco que non chegue nin moito que non se acabe.*
- O que garda sempre ten.*
- Aínda en maio a bella queima o talo.*
- Quen come canda os bois come antes ou despois.*
- Sae máis caro a salsa que o peixe.*
- A río revolto ganancia de pescadores.*
- Non hai atallo sen traballo.*
- Xaneira xiadeira.*
- Can que ladra non morde.*
- Outra vaca no millo.*
- Cando hai fame, non hai pan.*

- En maio ainda a vella queimo o talo.*
- Máis vale tarde que nunca.*
- Xaneiro bo mes para o carboeiro.*
- Aínda que a mona se vista de seda mona se queda.*
- Raia de xaneiro val por carneiro.*
- Marzo marzolo trebón e raiolo.*
- En abril unha gota vale por mil.*
- Máis vale paxaro en man que cento voando.*
- En abril tocan os petos coma un tamboril.*
- A cabalo regalado non se lle mira o dente.*
- Tanto ten Xan como Pericán.*
- Non por moito madrugar, amence máis cedo.*
- Se non e boi e vaca.*
- Marzo, marzolo, tarbón e raiolo.*
- A bon entendedor poucas palabras a chegan.*

-Ata o corenta de maio non te quites o saio.

-Auga de agosto e polvo de abril fan tocar os petos como un tamboríl.

-Polo San Miguel os figos son mel.

-Xente nova, leña verde todo é fume.

-Vale máis o vello co uso que o novo co fuso.

-O que ao vello non quere crer ou é cego ou non quere ver.

-En abril sae o cuco do cubil.

-Píllase antes a un mentireiro que a un embusteiro.

-Máis vale previr que lamentar.

-Nunca choveu que non escampara.

-Ao mal tempo boa cara.

-A quen madruga deus lle axuda.

-Por San Xoán a sardiña molla o pan.

-Ao lumiño de San Xoán para que non me trabe cobra nin can.

- Can ladrador pouco mordedor.*
- Nunca choveu que non escampara.*
- Cando chove e quenta o sol, vai o demo para Ferrol.*
- Mirra e gato, morra farto.*
- Xente nova e leña verde todo é fume.*
- A todo porco lle chega o seu San Martiño.*
- Máis vale paxaro en man que cento voando.*
- En boca pechada non entra mosca ni araña.*
- Traballo feito non corre présa.*
- Non deixes para mañá o que poidas facer hoxe.*
- Cando marzo maiea, maio marzea.*
- O que sementa antes de santa Catalina moita palla e pouca fariña.*
- Como se alegra o corvo do que fai o lobo.*
- No mes de San Xoán pícanlle as pulgas no rabo ao can.*
- Verbas sisudas non queren testemuñas.*

- Setembro,ou seca as fontes ou leva as pontes.*
- Moito son os amigos,poucos os escollidos.*
- Máis vale pouco e ven gañado que moito e mal logrado.*
- Moito peixe rompe a rede.*
- A castaña que está no camiño é do veciño.*
- A bo gato, o rato.*
- Quen coas mans non pode, cos dentes acode.*
- A árbore que nace torta, tarde ou nunca sen endereita.*
- Quen con lobos anda, a ouvear aprende.*

UN CENTO DE ADIVIÑAS...PROPIAS DE CERDIDO

-Un becho pequeno, negro, burulleiro, que canta sen parar o verán enteiro.

(O grilo)

-Teño agullas e non sei coser, teño números e non sei ler.

(Reloxo)

-Que é tamaño dunha noz, sube a costa e non ten pes?

(Caracol)

-Canto máis alto está mellor se lle chega.

(A auga dun pozo)

-Branco por fóra e amarelo por dentro.

(Un ovo)

-Cal é a froita máis divertida?

(Naranja-ja-ja)

-Adiviña adiviñanza, que ten o rei na panza?

(Embigo)

-Unha cousa para quen sempre chove e sempre está mollada?

(E lingua)

-Unha señora moi aseñorada que sempre está na casa e sempre está mollada.

(A lingua)

-No campo crieime atada en verdes lazos e se choras por min estasme a partir en pedazos.

(A cebola)

-Un pratiño de abelás, polo día se recollen e pola tarde se derraman.

(As estrelas)

-Que cousa, que cousa é, que che da na cara a ti e non o ves.

(O vento)

-O meu nome é leo, o meu apelido pardo, quen non o adiviñe é un pouco aparvado. Quen son?

(Leopardo)

-No alto vive no alto está, tecendo areo sen liño e sen la.

(A araña)

-Redondo son e é cousa anunciada que á dereita algo valgo, pero á esquerda nada.

(Cero)

-Curcubico non ten pes, nin cu, ni bico, pero a nai de Curcubico ten pes, ten cu e bico.

(Ovo e galiña)

-Catro corremontes, catro correfontes, dous turutús e un dalle que dalle.

(A vaca)

-Que fan 6 gatos encima dun tellado.

(Media ducia) (Sombra)

-Se enches de disto o pucheiro, pesará menos ca baleiro.

- En maio ainda a vella queimo o talo.*
- Máis vale tarde que nunca.*
- Xaneiro bo mes para o carboeiro.*
- Aínda que a mona se vista de seda mona se queda.*
- Raia de xaneiro val por carneiro.*
- Marzo marzolo trebón e raiolo.*
- En abril unha gota vale por mil.*
- Máis vale paxaro en man que cento voando.*
- En abril tocan os petos coma un tamboril.*
- A cabalo regalado non se lle mira o dente.*
- Tanto ten Xan como Pericán.*
- Non por moito madrugar, amence máis cedo.*
- Se non e boi e vaca.*
- Marzo, marzolo, tarbón e raiolo.*
- A bon entendedor poucas palabras a chegan.*

-Unha señorita moi enseñoritada chea de remendos sen unha puntada.

(Galiña)

-Anda e non ten pes, come e non ten boca, e toda a comida lle parece pouca.

(Muíño)

-Que é unha cousa verde que sube e baixa?

(Un chicharo nun ascensor)

-Capa sobre capa, capa do mesmo pano, se non que cho diga eu, non acertas neste ano.

(Cebola)

-Gran cabaleiro, gorro de semente, capa dourada, espuelas de aceiro.

(Galo)

-Adiviña adiviñanza, que cousiña é que canto máis lle quitas máis grande é?

(Un buraco)

-De que cor é o cabalo branco de Santiago?

(Branco)

-Todas as que viven no mesmo ruleiro, tatarexan como ela e visten remendos.

(A galiña)

-Son branco como a col, todos me saben abrir e ninguén me sabe pechar.

(Ovo)

-Ten un dente e tira pola xente.

(Compás)

-Coa neve faise e co sol o desfai.

(A auga)

-Cando vai para o monte mira para a casa, cando ven para a casa mira para o monte.

(O forquito)

-Ti písasme e eu a ti non, se de paseo queres ir eu axudareite a ti.

(Camiño)

-Vas nun avión, diante tes un cabalo e detrás un camión. Onde estás?

(Carrusel)

-Son un animal que camiña coas patas na cabeza. Quen son?

(Piollo)

-Neste banco hai un pai e un fillo, este pai chámase Xoan e o do fillo xa cho dixen.

(Esteban)

-Ouro parece, prata non é, e o que non adiviñe, moi burro é.

(Plátano)

-Ten escamas pero non é un peixe, ten coroa pero non é rey. Que é?

(Piña)

-Cargadas van, cargadas veñen e polo camiño non se deteñen.

(Formigas)

-É unha froita moi boa que seguro coñeces; se o seu nome queres saber a súa cor tes que reter.

(A laranxa)

-Canto máis lle quitas máis grande é.

(Cova)

-Unha señorita moi aseñorada, con 50.000 remendos e unha puntada.

(Galiña)

-Detrás de aquel coto hai un boitoxo, non hai home nacido nin por nacer ca corte o poida traer.

(Sol)

-Pequeniña, rebuldeira, ampárase onde pode e agrade o asilo molestando quen a colle.

(A pulga).

-Cal é o animal, a ver se o acertas, que leva unha silla e non senta nela.

(O cabalo)

-Adivíñeo o señor se é quen de adiviñar. De neno vivo na auga e de grande vivo no ar.

(O mosquito).

-Estira, enconlle, adianta e volve. Estira, encolle, adianta e volve.

(A miñoca)

Dime tí, se o sabes, que animal pode ser. Abánase se está contento e baila antes de comer.

(O can).

-Pequerrecho, choromica, vestidiño de algodón, fillo dunha nai tatexa e dun pai madrugador.

(O pitiño)

UN CENTO DE CANTIGAS...PROPIAS DE CERDIDO

O moucho

*Eu ven vin
ven vin estar o moucho
enriba, riba daquel penedo
Non che te, che teño medo moucho
Mou-cho non, cho non che teño medo
eu ven vin estar o moucho
enriba daquel penedo
non che teño medo moucho
moucho non che teño medo*

Eu che hei de contar

*Eu che hei de contar un conto
de vintecinco mentiras
polo mar andan as lebres
e polo monte as sardiñas
e polo monte as sardiñas
e polo monte as sardiñas.*

*A la lelo ai la la
ai la lelo ai la la*

*Se ti viras o que eu vin
quedabas abaneando
unha cadela con pitos
e unha ghaliña ladrando
e unha ghaliña ladrando
e unha ghaliña ladrando.*

*A la lelo ai la la
Ai la la lai la la lai la lai
Ai la la lai la la lai la lai
Ai la la lai la la lai la lai
Ai la la lai la la lai la lai
Ai la la lai la la lai la lai
Ai la la lai la la lai la lai*

*Teño unhs zapatiños novos
con sola de chicolate
os lazos de caramelo
mira ti que disparte
mira ti que disparte
mira ti que disparte.*

*Ai la lelo ai la la
ai la lelo ai la la*

*No outro lado do río
ten meu pai un castiñeiro
dá castanas en agosto
uvas pasas en xaneiro
uvas pasas en xaneiro
uvas pasas en xaneiro*

*A la lelo ai la la
Ai la la lai la la lai la lai
Ai la la lai la la lai la lai
Ai la la lai la la lai la lai
Ai la la lai la la lai la lai
Ai la la lai la la lai la lai
Ai la la lai la la lai la lai*

O tren que me leva pola beira do Miño

*O tren que me leva pola beira do Miño
Me leva e me leva polo meu camiño.
O tren vai andando pasiño a pasiño
E vaime levando cara o meu destiño.
Alguén pode ser que me espere na estación,
Na terra da felicidade.
Todo o que sexa amor e paz
O atoparei, eu o terei
Ca miña moza no meu lar.
O tren que me leva camiña e camiña
Vai botando fume, corre pola vía.
O río vai feito un mar de ledicias
No tren pouco a pouco volvo á miña Galicia.
Pasei moito tempo sen lar, lonxe de eiquí,
Foron mil noites cheas de soidá.
Falando coa xente pola mañá
Escoitarei e saberei
O que pasou polo meu lar.
O tren que me leva pola beira do Miño
Me leva e me leva polo meu camiño.
O tren vai andando pasiño a pasiño
E vaime levando cara o meu destiño.
Alguén pode ser que me espere na estación,
Na terra da felicidade.
Todo o que sexa amor e paz
O atoparei, eu o terei
Ca miña moza no meu lar.*

Eu non quero ben

*Todos me queren e eu non quero ben
quero a meu amor e non quero máis ninguén*

*Unha vella e mais un vello
fixeron unha empanada
a vella comeuna toda
o vello quedou sen nada*

*Todos me queren e eu non quero ben
quero a meu amor e non quero a máis ninguén*

*Todos me queren e eu non quero ben
quero a meu amor e non quero a máis ninguén*

Para vir a xunta min

*Eu quería-me casare
miña nai dime que é cedo*

*Eu quería-me casare
miña nai dime que é cedo*

*Ela como está casada
non sabe a présa que eu teño*

*Ela como está casada
non sabe a présa que eu teño*

Para vir a xunta min

para vir a xunta min

vai lavar a cara

vai lavar a cara

vai lavar a cara, galopín.

Para vir a xunta min

para vir a xunta min

vai lavar a cara

vai lavar a cara

vai lavar a cara, galopín.

Miña nai por me casare

ofreceume canto tiña

miña nai por me casare

ofreceume canto tiña

agora que me casei

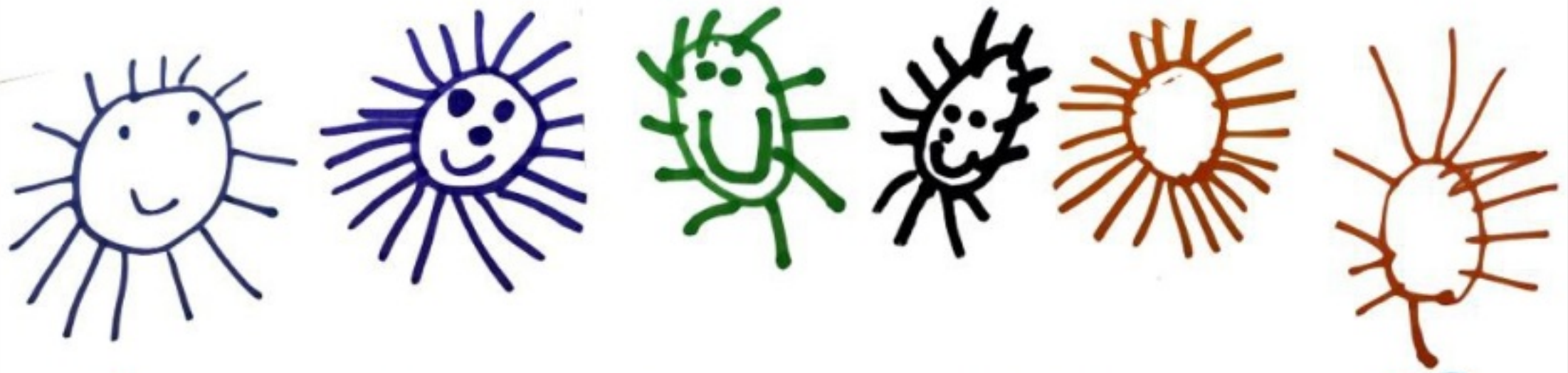
pagoume cunha galiña.

agora que me casei,

pagoume cunha galiña.

O galo canta

O galo canta
A galiña chora
Polos pitiños que dormen fora
O galo canta
A galiña chora
Polos pitiños que dormen fora
Cocoroco (cocoroco)
Cacaraca (cacaraca)
E os pitiños imos todos pasear
Cocoroco (cocoroco)
Cacaraca (cacaraca)
E os pitiños imos todos de excursión
O galo canta
A galiña chora
Polos pitiños que dormen fora
O galo canta
A galiña chora
Polos pitiños que dormen fora
O galo canta
A galiña chora
Polos pitiños que dormen fora
O galo canta
A galiña chora
Polos pitiños que dormen fora
O galo canta
A galiña chora
Polos pitiños que dormen fora

CEIP DA BARQUEIRA

